

Zase lžou

Petr Cibulka

V prvním zářijovém týdnu promluvil v rozhlasu Petr Pithart. O čem jiném než o dekolizaci. Přesněji o tom, jak ji sám vidí. Ne v uceleném komplexu důsledných právních kroků, vyřazujících kolaborantské zločince z mocenské hry (viz: "Stop komunismu v právním státě" zč.1). To jsou podle Petra Pitharta jen prázdná fráze konjunkturálních politiků. P. Pithartovi jde však o věci. Ať si o spravedlnost bojuje každý sám. Každá oběť bolševismu ať podle pana premiéra sama napíše podnět k zahájení trestního stíhání komunistických zločinců, předá ho obrozené prokuratuře, a ta promptně vydá tyhle stvůry do rukou naší demokratické justice.

Nečeká jsem na pana Pitharta nebo dokonce na příslušné státní orgány právní ochrany, až začnou v rámci vzývaného právního státu trestně stíhat dobytek. Za uplynulých 18 měsíců jsem podal čtyřikrát podnět k zahájení trestního stíhání zhruba dvaceti estébáků, prokurátorů všech stupňů, až po generální prokuraturu, soudců, bachařů a konfidentů, kteří mne dostali pětkrát do vězení, a tam mě mlátili jako zvíře. Radím všem dobře: nečlejte to! Je to zbytečné. Vláda Petra Pitharta si svoje zločince ubrání!

Na nástupní oddělení (NO) jsem byl umístěn až do 4.5. Asi po 14 dnech jsem konečně převedl kpt. Majera, vychovatele NO, ke spravedlivému soudu spor s MS ČSR. K tomu převážně podobně připadl dopis mého právního zástupce JUDr. Práši, který měl ten den předat. Krátce nato měl být vyhlášen zadržovací lístecem ze státní vydání. Na NO jsem vyřizoval každé volné chvíli mezi rejony, brigádami, stávkami, přípravami, nástupy, "nápravně-výchovnými akcemi", televizními sovi-sami, nočními stávkami stá. k. polici a dopisůmi žaloby. Moje aktivita vzbuzovala mezi odsouzenými na NO všeobecnou pozornost. Důvodem se, že už v té době, ještě ne od samého počátku, o mě projevoval zájem úborová Váňšíní ochrana vědní kapitálem Bejzarem. Předpokládám, že byla o postupu mé práce na začátku průběžně informována. Při slyšení, provedeném ještě na NO, si ods. Bayer všiml, že jeden přítel se sedí k mé skřínce, vyřadil vedleze písničkovni a s množstvím pečlivosti je kontroloval. Tehdy se ještě nic nestalo. Začátkem května jsem si všiml, že se proti mně soustřeďuje pozornost některých prominentních členů samosprávy na NO, především brigádní komandosa Josefa Bučka a jeho komplice z civilu Paase (oba tzv. dvojitáři). Takže pozornost vyvolala 5.5. během televizních novin, kdy mě Bučko před asi 30 odsouzenými bezdůvodně fyzicky napadl. Jáště tu noc jsem ve stávkě (měl jsem noční službu do do týdne) napadl dopis sáčekníkovi NVÚ, ve kterém jsem ho o svém napadení velmi podrobně informoval a požádal ho o přeložení na politické oddělení - tzv. Hlavu jedna (D III/1).

Druhý den jsem byl skvěle přeloučen. Ne ovšem na Hlavu jedna, ale mezi speciální kolektiv odsouzených, soustředěných na pracovišti Předsedy česné příze PČP Nejedek, kde jsem byl až od 7.4. pracovní zřetesen. Teď jsem tedy byl mezi nimi i ubytován. Jedná se o agresivní psychopaty, sáčekníky zde vysoce převládají. Z 12 odsouzených jsou navíc 3 vrazi (jeden dvojitáři). Toto pracoviště je považováno za trestné, s údajným zvláštním dohledem. Po přeloučení byl celý jeden den klid.

Vše začalo až 8.5. slyšením na světnici, zaměřeným výslovně na mě. Vychovatel por. Albrecht zabavil spolupracovnou Jakobu a vaukerou literaturu, kterou máš povolit na NO kpt. Majer.

organizovala VO (pochybují odem, že z vlastní iniciativy) a realizoval ji pracovní tým por. Albrecht, ods. Hoidekr (otec Cyril Hoidekr - přední normalizátor v Liberci, po 69. roce tajemník okresního výboru KSČ) a civilní mistr Adolf Kos, bývalý jednatel podniků Kozak (pracuji zde i policisté vztah z Hlavy 1), třicet let v KSČ. Ty dopisuje Juránek (vrah, otec vysoký důstojník a strážník funkcionář ve Znojmo) a Pašek, v civilu krmář krav, který vojín světebným v NVÚ Slavkov rozhodl lástou osudu sedláka.

Teror je organizován velmi jednoduše až primitivně. Por. Albrecht provede na pokoj prohlídku, všem rozkázá co nejúčinněji postavit a stříšky, zabaví vše co se zabavit dá a vynesce za to křivě tresty. Hoidekr mě pak osloví ze původce této akce a všech lidí, které jednotlivě odsouzení utrpěli a šve je k maximální agresi tím útokem proti mně. Vešle nešťastných zřídek nejen má mohl, ale i šel má rodiny (především otec) to jsou především vyřezky zmiščením, zmráčením, dokonce zavržením, vyřazením, posudky, výpady, úder, kopance stá. To trvá často po několik dní - řadu hodin denně. Pořád por. Albrecht provádí podobné dostatečně často, teror prakticky nepřetržitě. Kromě svědeckého má Hoidekr vyhleduje "nášpase" (dalším trestním stíháním). Kromě jednoho např. tvrdí, že má taká tak, že už v životě nenapíše jedinou stížnost a bude mi přítom 10 svědků, včetně civilního mistra Kosa, kteří mne poradí, že to bylo v rámci naší sebeobran, protože jsem ho napadl nosem. Vyhleduje tě, že má zechá příjako "pakárnou s dvojitáři na hlavu" odolat, jestli ještě něco napíše. Vadíš mi jak moje žaloba proti MS ČSR, tak s řada následujících stížností, které jsem odeslal Krajské dozorné prokurátorce do Plzně (JUDr. Anna Zemanová) a dopisy, které jsem adresoval svému právnímu zástupci, JUDr. Prášovi. O obsahu všech těchto dopisů byl Hoidekr podrobně informován, což dávaj provokativně najevo, stejně jako byl dobře informován o mé korespondenci s matkou, a vůbec o mé rodinné situaci, emigraci otce stá. Bylo by ještě zajímavé zjistit, od koho a proč je tak pečlivě informován.

Po této brutální zadržovací kampani jsem až nebyl schopen ani psychicky ani technicky pokračovat ve vypracování zabavené žaloby opět od svého počátku. Jakmile jsem totiž vytáhl papír a tužku, bylo má vyhodnoceno okamžitým fyzickým napadením.

Slouží vojenská prokuratura spravedlnosti nebo zločinu?

(Osud trestního oznámení na komunistické dozorce a jejich agenty)

1986 - v PČ - napřík

Do NVÚ Hraná Slavkov jsem byl přivezen 2.4.86. Právě jsem měl v úmyslu pokračovat i ve výkonu trestu v občanské-právním sporu s Čs. státem, zastoupeným MS ČSR a k. p. Preciosa, týkajícím se politického zadrž. během předchozího výkonu trestu, přivezi k dalšímu dovykonání (trestu) potřebnou právní literaturu - Trestní zákon, Trestní řád (oba s kompletní judikaturou a komentáři), Zákoník práce, Vládní vyhláška č. 150/1958 o vyřizování stížností pracovních a vyhláška č. 120/1976 - Pakt o občanských a politických právech. Ve skladě máš však bylo vše, včetně učebnice Politika pro samouky, odšláto a má vyřizovával, že vešle soudní spor k němu sevedlo.

Žaloba pak po řadě stížností za 8 dní vřítu, ovšem nekompletní. Nejdůležitější části chyběly. Podle očítných svědků přeběhl po prohlídce na ubytovnu D III příslušníci Váňšíní ochrany. Za dva dny se slyšení opakoval, a tak stále doola. Odsouzení ubytovaní na pokoj, tvrdí proti mně ods. Tomáš Hoidekr, brigádní PČP, všeobecný používáním ze státního spolupracovníka VO na ubytovně D, má vyřadil pekko.

Vše Hall Hoidekr seaktivně mne pomáhal ods. JH Juránek a Josef Pašek, kteří ve své skřínce nepolevili po celou dobu mého věznění. Dále se stáho každodenních pogromů se stádnou intenzitou zúčastnili tyto odsouzení: Štefan Bukal, Zdeněk Nivachneider, Milan Lenčí občas Jiří Bedř. Domnívám se, že tudle teroristickou kampaň proti mně

jestli to okamžitě sezhodou. V této teroristické atmosféře jsem se soustředil pouze na defenzivu. Informoval jsem co nejšťastěji, jak to situace dovolovala, o průběhu a vývoji tohoto pogromu JUDr. Prášovi a krajské dozorné prokurátorku JUDr. Annu Zemanovou. JUDr. Prášovi jsem odeslal celkem 7 dopisů. První dva, odeslané ještě z NO, byly věznici odeslány. Všechny dopisy jsou pak přes por. Albrechta, byly zadrženy. Jedná se o dopisy č. 3 x 10.5., 4 x 14.5., 2.5. a 15.5., 2.6. a 18.5. Teprve 19.5. jsem byl por. Albrechtem převeden k náčelníkovi NVÚ ("nápravně-výchovná ústava") mjr. Laskačovi, který máš s devítidenním zpožděním oznámil, že dopisy č. 3-6 NVÚ zadrželo a sepsal se mnou protokol o zabavení všech dopisů do mého spisu. Pracoval jsem proti postupu NVÚ proti-

zároveň měl zneškodňujícím udržovat kontakt s mým tádně zvoleným právním zástupcem, který mě zastupuje v právě probíhající (1986) soudním jednání. Považuji to za hrubý zásah do svých zákoných práv a za trestný čin ztuhlosti pravomoci veřejného činitele.

Současně jsem náleženka NVÚ informoval o jím, že jsem se oddělení por. Albrechta soustavně terorizován a žádal jsem o přechzení na takové pracoviště, kde by byla zaručena moje osobní bezpečnost. Přestože sám rozhodl o zadržení svých dopisů JUDr. Průšou, protože obsahovaly informace o právě probíhající trestní věci, předstíral že neví, nebo nerozumí co mu říká. Podobně por. Albrecht. Slibil ale, že mně korespondenci s JUDr. Průšou opět povolí, jestliže začne pohovrat soud, že je mým tádně zvoleným právním zástupcem. Ovšem, jak se vyvíjelo, "pouze v rámci vymázaném písmo močí". Za tím účelem mně 19.5. povolil ještě jeden dopis na adresu JUDr. Průš. Měřím se tedy proti mně dále stepoval. Nebyl jsem schopen napsat tento dopis dříve než 27.5.1986. Pro jistotu jsem ho odeslal doporučeně. To provádě podobně NVÚ natožk vyvedlo z míry, že mně i tento dopis LT byl zadržen a por. Albrecht mně sdělil, že s JUDr. Průšou mně nebude NVÚ žádný kontakt povolen.

Kromě těchto dopisů, založených v mém spisu, které by si podle mého názoru měl soud vyřadit, protože jejich obsah se bezprostředně dotýká (uhý) právě probíhajícího procesu, jsou odeslány ještě dvě stížnosti (11.5. a 29.5.86 - doporučeně) na adresu: Dozorové prokurátorka JUDr. Anna Zemanová, poštovní schránka 336, 306 36 Píseň 1. Protože však do daného dne nemám nejen žádnou odpověď, ale ani potvrzení přijetí stížnosti (přestože jsem o to výslovně žádal a odbočoval to absolutní nedůvěrou k NVÚ), domnívám se proto, že NVÚ dopisy zlikvidovalo nebo JUDr. Zemanová trestnou činností NVÚ lže.

Protože teror nepřestával, právě naopak, rozhodl jsem se strávit co největší dobu do výstupu na oddělení výkonu kázeňských trestů (OVKT), kde jsem se cítil bezpečněji než na oddělení por. Albrechta. Od 22.5.86 pracuji a chovám se tak, abych byl co nejčistěji kázeňsky trestán. 23.5. jsem byl fyzicky napaden ods. Holdckem. Po tomto napadení jsem okamžitě odmítl pokračovat v práci a nechal se odvést na ošetřovnu. Měl jsem naražené palec pravé ruky a na stejné ruce odřený loket. Pro podezření ze zločinu jsem byl odvezen na stráž do Horního Slavkova. Nález byl negativní. Za odmítnutí práce mě por. Albrecht potrestal 3 dny OVKT mimo pracovní dobu. Celkem jsem do daného dne strávil na

U s t a n o v ě n í

Podle § 158 odst. 1 tr.ř. o č. 1 1 4 4 8 8 soudní Petra Cibulky, bytem Brno, Jundrov, Kápočova 38 na údajně protiprávní jednání příslušníků MVV kpt. Albrechta a bývalých příslušníků Petra Brůsary, Jana Hrstáčka a Karla Jirky, kterých se máli dopustit vůči znanostem v MVV Horní Slavkov v období od června do června 1986.

neboť ve věci nejde o podezření z trestného činu a není na místě věc vyřadit jinak.

D ě v o d y :

Pracovní činnosti VOP Brno byly značně zjednodušeny protokoly a vypořádání znanostem podle § 158 tr.ř., v nichž pokračuje na údajně protiprávní jednání příslušníků MVV v MVV Horní Slavkov a dále neoprávněného postupu prokurátorky KP Píseň a fyzické napadení ze strany znanostem. Činnosti v článcích týkajících se postupu KP Píseň a podezření z trestné činnosti znanostem je přetrvávajícím příslušníci státní prokuratury. Činnosti prováděné znaností prokuraturou byla znaností pouze na částečně týkající se jednání příslušníků MVV v MVV Horní Slavkov.

V rámci prováděného šetření bylo zjištěno, že znanostem Cibulka byl umístěn v MVV Horní Slavkov ve výkonu trestu v období od června do června 1986 a byl zařazen na oddělení, na němž funkci vychovatele vykonával kpt. Albrecht. V rámci šetření bylo zjištěno, že prohlášení na oddělení oddělení se prováděly v odděleních z bezpečnostních důvodů valal částe, však znaností v souvislosti s příslušnými předpisy. Ve dvou až třech případech došlo k tomu, že byly odebrány písemnosti patřící znanostem Cibulce a to vzhledem k tomu, že tyto prohlášení prováděly příslušníci MVV zařazení v oddělení ochrany a obrany a v uvedených případech přehlídli právu vychovatele kpt. Albrechta na písemnostech. Po kontrole byly pak vychovatele písemnosti vždy znanostem vráceny. Pro korespondenci znanostem byly určeny schránky, kam jí odesílání vzhledem. Korespondence byla v souvislosti s přetrvávajícím kontrolou a pokud v dopise byly známky o podezření v MVV byl dopis zadržen a zlikvidován v osobní spis znanostem. Měly zjištěny žádné signály o tom, že by Petr Cibulka byl předmětem zvláštního řízení ze strany pracovníků zvláštního oddělení vnitřní ochrany, navíc všechny dokumentace tohoto oddělení není v souvislosti s tímto případem, neboť znaností tohoto zvláštního oddělení jsou znaností. Měly rovněž zjištěno, že by příslušníci MVV využívali znanostem k tomu, aby tyto požívali vůči znanostem fyzické nátlak. Částe bylo zjištěno, že pracovníci, na něm byl znanostem napaden byla zejména národní na fyzickou nátlak a rovněž se jednalo o práci v článcích protiprávní. Za dobu umístění v MVV Horní Slavkov byl znaností několikrát kázeňsky trestán, přičemž za prvního měsíce a odlišně práce a zjednodušeno za přetrvávajícího druhu.

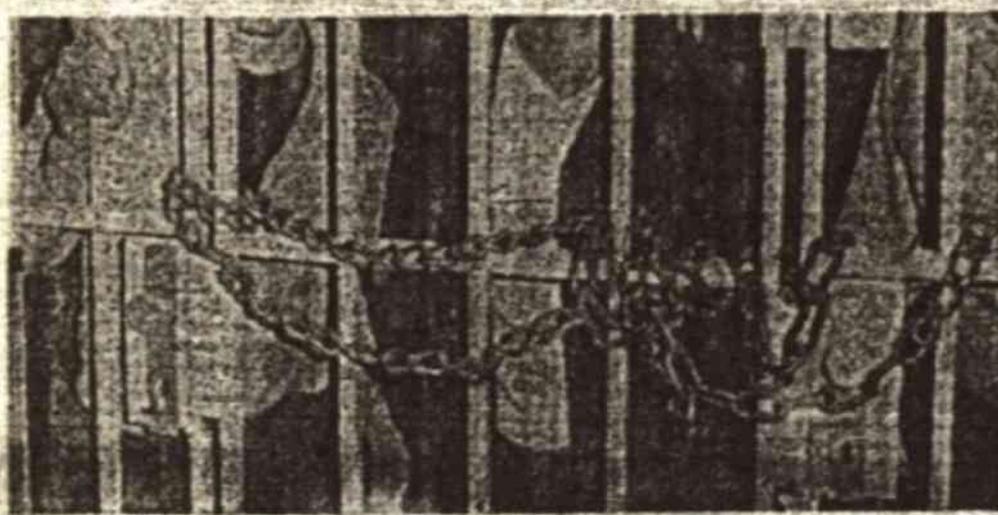
Vzhledem k tomu, že na základě prováděného šetření jsou znaností skutečností, které by odbočovaly podezření z trestné činnosti ze strany příslušníků MVV rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto usnesení shora uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení je přípustný stížnost podaná do 3 dnů ode dne doručení v VOP Píseň. Stížnost nemá odlišné účinky.

Píseň, dne 9. ledna 1991

Nadělník
vojenská obvodová prokuratura
podplukovník

Brno, dne 9. ledna 1991

OVKT 10 dní. Por. Albrecht potrestání zdaností tím, že na napadení nemám žádného svědka, který by byl ochoten mně svědčit, že jsem si pro znaností způsobil sám v úmyslu poškodit dobrou pověst ods. Holdckera (8 x trestného recidivisty, který se 8 x dostal na podmíněčně propuštěný a který otevřeně říká o tom, že teď přijde na podmíněčně propuštěný znova). Je přitom zajímavé, že na své soustavě terorizování jsem "ně netužil" por. Albrechta až po několik týdnů mnohokrát upozorňoval. Na to reagoval tím, že mě fyzicky šláhl proto, aby zajistil moji osobní bezpečnost! Je to ale

potvrzení na stránce 10

